

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/34/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114213635
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiana Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2114213635.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Bibianou Ťažiarovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, Bratislava, proti žalovanej: E. T., narodená X. X.. XXXX, bytom R. XXXX/XX, T., toho času na neznámom mieste, zastúpená opatrovníčkou S. H., zamestnankyňou tunajšieho súdu, o zaplatenie 466,98 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 466,98 eur od 5. 4. 2011 do 20. 3. 2013, úroku z omeškania 0,25 % ročne zo sumy 466,98 eur od 21. 3. 2013 do zaplatenia zastavuje.

II. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietá.

III. Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu dňa 19. 5. 2014 sa právny predchodca žalobcu voči žalovanej domáha zaplatenia sumy 466,98 eur a náhrady trov konania titulom zmluvy o pôžičke ev. č. 1923792 zo dňa 1. 2. 2010.

Žalobca odôvodnil návrh tak, že veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. poskytol žalovanej na základe Zmluvy o pôžičke č. 1923792 uzavretej dňa 1. 2. 2010 celkovú sumu 655 eur na zakúpenie tovaru v zmysle zmluvy, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou 37 mesačných splátok po 16,04 eur. Žalovaná uhradila sumu 212,28 eur. Žalovaná porušila povinnosť splácať pôžičku riadne a včas, preto da 30. 3. 2011 veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť. Žalobca odôvodnil výšku žalovanej istiny 466,98 eur ako rozdiel sumy 693,48 eur sumy uhradenej žalovanou 212,28 eur (100 + 7 x á 16,04 eur), pričom matematický rozdiel 481,20 eur, ktorá predstavuje 30 nezaplatených splátok po 16,04 eur.

Uznesením č. k. 17Ro/190/2014-19 zo dňa 10. 9. 2014 súd pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil žalobca Consumer Finance Holding, a.s. a na jeho miesto vstúpil žalobca Intrum Justitia Slovakia s.r.o.

Uznesením č. k. 8C/34/2015-30 zo dňa 25. 2. 2015 súd ustanovil žalovanej opatrovníčku na konanie.

Zároveň žalobca sa v konaní domáha zaplatenia sumy 466,98 eur, úroku z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 466,98 eur do 21. 3. 2013 do zaplatenia, preto súd vo zvyšnej časti úroku z omeškania považoval predmetné podanie ako návrh na čiastočné zastavenie konania.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (jedná sa o drobný spor), pričom vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 15. 5. 2014, podaním žalobcu zo dňa 2. 10. 2014, Zmluvou o pôžičke č. 923792 zo dňa 1. 2. 2010, oznámením o zosplatnení zo dňa 30. 3. 2011. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu v zákonnej lehote, účastníci konania na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

Podľa ustanovenia § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Na základe dispozitívneho úkonu žalobcu súd konanie v navrhutej časti úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 466,98 eur od 5. 4. 2011 do 20. 3. 2013, úroku z omeškania 0,25 % ročne zo sumy 466,98 eur od 21. 3. 2013 do zaplatenia zastavil, bez potreby súhlasu žalovanej so späťvzatím.

Predmetom konania zostala požiadavka žalobcu na zaplatenie sumy 466,98 eur, úroku z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 466,98 eur od 21. 3. 2013 do zaplatenia, ktorou sa v konaní ďalej zaoberal.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10. 6. 2014 vyplýva, že Consumer Finance Holding, a.s. postúpil na žalobcu, okrem iných pohľadávku voči žalovanej vo výške 469,86 eur.

Podľa ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému, ods. 2 s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ustanovenia § 526 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi, ods. 2 ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Súd v konaní má preukázané, že žalobca má aktívnu vecnú legitimáciu v tomto konaní, čo nebolo v konaní nijakým spôsobom spochybnené.

Zo žiadosti a zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 1923792 zo dňa 1. 2. 2010 vyplýva, že právny predchodca žalobcu a žalovaná sa dohodli na uzavretí zmluvy, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička v sume 429 eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať po 16,04 eur mesačne, formou 37 splátok. Celková suma pôžičky 693,48 eur (593,48 eur - 100 eur), vrátane akontácie 100 eur, ktorú žalovaná zaplatila. Kúpna cena tovaru - televízor Panasonic 529 eur. Dohodli sa na RPMN 18,51 %. Zároveň žalovaná v časti vyhlásenia zmluvných strán ako klient vyhlásila, že sa oboznámila so všeobecnými obchodnými podmienkami, ktorú sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy.

Z bodu 6.1. Všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú Pôžičku a to v pravidelných mesačných Splátkach v sume a termínoch určených Splátkovým kalendárom, inak v sume a termínoch uvedených v Zmluve alebo Podmienkach alebo VOP.

Z bodu 6.2. Všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že pokiaľ nie je v Splátkovom kalendári alebo Zmluve alebo Podmienkach alebo VOP stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.

Podľa ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí doby veci rovnakého druhu.

Podľa ustanovenia § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa ustanovenia § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom v čas uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa ustanovenia § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, ods. 2 na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, ods. 2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné, ods. 3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ods. 4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané, ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie, ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci, ods. 2 spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 z. č. 258/2001 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, ods. 2 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ustanovenia 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Z podaného návrhu, ako aj z podaní žalobcu vyplýva, že žalobca si uplatňuje voči žalovanej čo do istiny nároky vzniknuté mu v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10. 6. 2014, ktorú uzavrel s právnym predchodcom Consumer Finance Holding a.s., ktorý uzavrel so žalovanou zmluvu o poskytnutí pôžičky zo dňa 1. 2. 2010, v zmysle ktorej poskytol žalovanej sumu vo výške 429 eur, pričom podľa obsahu zmluvy sa žalovaná zaviazala túto pôžičku zaplatiť v 37 splátkach po 16,04 eur mesačne, pričom v zmluve je uvedená celková suma pôžičky 963,48 eur. Z uvádzaného skutkového vymedzenia návrhu tak vyplýva, že žalobca si uplatňuje žalované plnenie na základe právneho vzťahu, ktorý mal vzniknúť podľa príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z., teda na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa v zmysle ustanovení § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 616/2004 Z. z., pričom na predmetnú zmluvu sa hľadí ako na spotrebiteľskú zmluvu podľa ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by aplikáciu zákona o spotrebiteľských úveroch vylučovali. A to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah posudzovať podľa citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch.

Zo zmluvy a záväzku uzavretého dňa 1. 2. 2010 je zrejmé, že v uvedený deň bola žalovanej schválená a poskytnutá pôžička (finančné plnenie) vo výške 429 eur. Súd mal za nesporné, že predmetný úver mala žalovaná splácať formou splátok v počte 37, pričom podľa všeobecných podmienok, bod 6. 1. a 6.2. vyplýva, že splatnosť splátok bola vždy 20. dňa v mesiaci, pričom splátkový kalendár s iným dátumom splatnosti splátok k predmetnej zmluve nebol súdu predložený. Na základe uvedeného má súd preukázané, že prvá splátka bola splatná dňa 20. 2. 2010 a posledná 37. splátka bola splatná dňa 20. 3. 2013, ktorý má byť teda aj dňom splatnosti úveru. Žalovaná čerpala úver vo výške 429 eur, pričom podľa zmluvy sa zaviazala zaplatiť celkom sumu 693,48 eur formou 37 splátok. Avšak žalovaná uhradila na akontáciu sumu 100 eur, pričom kúpna cena tovaru - televízor Panasonic bola vo výške 529 eur. Pričom súčinom 37 splátok x á 16,04 eur (mesačná výška splátky) vyplýva suma 593,48 eur, ktorú mala žalovaná zaplatiť, pričom v zmluve je ako celková výška pôžičky uvedená suma 693,48 eur, ktorá v sebe zahŕňa aj sumu 100 eur uhradenú žalovanou ako akontácia. Žalobca odôvodnil výšku žalovanej istiny 466,98 eur ako rozdiel sumy 693,48 eur a sumy uhradenej žalovanou 212,28 eur (100 + 7 x á 16,04 eur), pričom matematický rozdiel 481,20 eur, ktorý predstavuje 30 nezaplatených splátok po 16,04 eur. Právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 30. 3. 2011.

Uzavretú zmluvu súd podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle zák. č. 258/2001 Z.z.. a zistil, že neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) citovaného zákona a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splácania. Teda zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru tak, aby bolo zrejmé aká čiastka z celkovej výšky splátky predstavuje istinu, úrok a iné poplatky. Nie je nepostačujúce uviesť len celkovú výšku splátky. Zmluva taktiež neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Nie je postačujúce uviesť len celkový počet splátok úveru.

Priamo v zmluve je síce uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. j) citovaného zákona, avšak v nesprávnej výške, podľa zistenia súdu správna výška ku dňu podpisu zmluvy je vo výške 50,27 %. Vzhľadom na uvedené súd považoval poskytnutý úver v zmysle ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanej bola titulom predmetnej zmluvy v skutočnosti poskytnutá suma 429 eur a žalovaná uhradila celkom sumu 212,28 eur. Žalobca by sa mohol domáhať zaplatenia sumy 216,72 eur. Súd návrh v časti sumy 250,26 eur vrátane príslušenstva (466,98 eur - 216,72 eur) považuje za nedôvodný, preto súd návrh ako nedôvodný zamietol.

Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa ustanovenia § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní, ods. 2 koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň, ods. 3 ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Premičanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premičaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premičania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premičania taktó zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premičania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva.

Podľa ustanovenia § 5b Zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premičania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Premičanie je definované ako uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo vykonalo. Použitím námietky premičania má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti práva v dôsledku čoho nemožno premičané právo oprávnenému priznať. Vznesením námietky premičania zaniká nárok, t.j. vynúťiteľnosť prostredníctvom súdu, ale subjektívne právo trvá naďalej, jeho uplatniteľnosť je obmedzená len na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a ostatné premlčacie doby. Všeobecná

premlčacia doma má substidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom ustanovená osobitná premlčacia doba. Keďže žalobcom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa povinný prihliadnuť na premlčanie ex offa bez toho, aby sa žalovaná premlčania dovoľavala v zmysle Občianskeho zákonníka, keďže ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka a je ho nutné aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Ustanovenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa bolo zavedené Zákom č.102/2014 Z.z. s účinnosťou od 1.5.2014. Vo vzťahu k nemu neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Uvedené ustanovenie je ustanovenie procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez námietky premlčania vznesenej spotrebiteľom. Vzhľadom na procesný charakter tohto ustanovenia a absentujúce prechodné ustanovenie bol konajúci súd povinný aplikovať toto ustanovenie a prihliadať na premlčanie ex offa. Žalovaná zaplatila sumu 212,28 eur a teda v rozdiel poskytnutého úveru 429 eur, t. j. v sume 250,26 eur svoju povinnosť nesplnila. Súd mal preukázať, že podľa obsahu zmluvy o úvere mal byť úver splatený do 20. 3. 2013 avšak už pred týmto dňom veriteľ úver zosplatnil a to ku dňu 30. 3. 2011. Súd návrh v časti sumy 250,26 eur s príslušenstvom ako nedôvodný zamietol, keď v tejto časti považoval súd návrh za nedôvodný, v zmysle ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, tak ako už bolo vyššie skonštatované. V dôsledku premlčania práva žalobcu nebolo možné priznať mu uplatnený nárok aj v sume 250,26 eur s príslušenstvom, a preto súd v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol, keď žalobca podal návrh dňa 19. 5. 2014 t.j. oneskorene, keď vyhlásil mimoriadnu splatnosť ku dňu 30. 3. 2011. A teda žalobu mal podať na súd najneskôr dňa 30. 3. 2014.

Podľa ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení, ods. 2 ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis, ods. 3 ak ide o omeškание s plnením veci, zodpovedá dlžník za jej stratu, poškodenie alebo zničenie, ibaže by k tejto škode došlo aj inak.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného od 1. 1. 2009 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Nakoľko súd zamietol návrh v časti požadovanej istiny 466,98 eur zamietol návrh ako nedôvodný aj v časti požadovaného úroku z omeškania.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 2 v spojení s ustanovením § 146 ods. 2 veta práv Občianskeho súdneho poriadku (keď v zastavenie spôsobil žalobca a v tejto časti bol neúspešný), keď v konaní bol celkom neúspešný, avšak žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila,

preto jej súd náhradu trov konania nepriznal, a ani zo spisového materiálu nevyplývajú žiadne trovy konania žalovanej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

§ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

§ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

§ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

§ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

§ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

§ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

§ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

§ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

§ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

§ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

§ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

§ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

§ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.